

HRVATSKA RIJEČ

DJEĆJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEĆI« - BROJ 119/120 - KOLOVOZ/RUJAN 2014.

ISSN 1821-3758

9771821375004

Sadržaj

4 – Smotra pjevača

7 – Hrvatski jezik

12 i 13 – Etno kamp

14 – Teen priča

16 – Nagrađeni radovi

21 – Kviz upoznajmo Vojvodinu

Uvodnik

Nakon ljetnog odmora, evo nas ponovno na svojim radnim zadacima. Vi ste u školskim klupama, a ekipa okupljena oko Hrcka pripremila je za vas još jedan broj zajedničkog nam podlistka. Ovo je ljetno bilo sjajno! Ne mislim na vrijeme, jer zapravo kao da nismo niti imali ljetno, nego mislim na druženje, zabavu, odmor, nove prijatelje... Da, kada smo kod novih prijatelja, u ovome broju možete upoznati (preko fotografije) prvašiće u hrvatskim odjelima. A što još donosimo u dvobroju otkrijte sami. Zavirite u još jedan broj Hrcka i piši te nam što vam se sviđa, a što ne!

Svima želim sretnu i uspješnu novu školsku godinu!

Željka

Impresum

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/I, 24000 Subotica
Urednica izdanja: Željka Vukov

Suradnici: Bernadica Ivanković, Vesna Huska, Ivana Petrekanić-Sič, Marina Piuković, Katarina Čeliković, Zoltan Sič, Nevena Gabrić, Vladan Čutura i Petar Tikvicki

Lektorica: Katarina Vasilječuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Dizajn i ilustracija: Adrijanija i Zoran Vukmanov Šimokov

Obrada fotografija: Nada Sudarević

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Podlistak »Hrcko« izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za kulturu i javno informiranje

Novi broj Hrcka

Sljedeći broj podlistka »Hrcko« izlazi 24. listopada. Svoj primjerak potraži kod učiteljice ili na kioscima! Do tada, svakog petka u tjedniku »Hrvatska riječ« na Hrckovim stranicama možeš vidjeti razne najave, događanja i zanimljivosti.

Prvašići hrvatskih odjela

Da je počela nova školska godina svi dobro znamo, ali priznat ćete kako je najteže bilo đacima prvašima. Od 1. rujna oni su postali sastavni dio škole, velike obitelji svih đaka. I ponosni što su porasli i stasali za školu, s torbama na leđima svakodnevno upoznaju nova slova, brojeve, prijatelje, školu. Stoga vas u ovome broju želimo upoznati s prvašićima hrvatskih odjela, Hrkovim novim prijateljima, kojima, kao i svima vama već starim znancima, želimo sretnu i veselu školsku godinu.

OŠ »Matko Vuković« Subotica: učiteljica: Ana Čavrgov, učenici koji stoje: Martin Vukov, Venđran Županek, Lea Vojnić, Lea Vojnić Purčar, Ivan Lulić, Petra Vojnić Tunić, sjede: Luka Kozma, Slaven Pećerić, Tomislav Marković i Andela Kutuzov.

OŠ »Matija Gubec« Tavankut: Fabijan Dulić, Martin Vuković i Luka Vuković u društvu učiteljice Marice Skenderović i ravnateljice škole Stanislave Stantić-Prćić.

OŠ »Vladimir Nazor« Đurđin: Mladen Kovačević s učiteljicom Vericom Farkaš i prijateljima iz drugog i četvrtog razreda.

OŠ »Ivan Milutinović« Mala Bosna: Ivona Stantić, Tanja Stantić i Marko Vuković s učiteljicom Marijom Kovač.

OŠ »Sveti Sava« Subotica: učiteljica: Nataša Pastva, prvaši Franjo Rudinski i Danijel Brajković s prijateljima iz četvrtog razreda

Željka Vukov

X. SMOTRA DJEĆJIH PJEVAČA I ZBOROVA

JUBILEJ MALIH PJEVAČA

Deseta jubilarna Smotra dječjih pjevača i zborova održana u petak 12. rujna i ove godine bila je na ponos svima koji su u njoj sudjelovali. Nastupilo je 15 vokalnih solista, koji su otpjevali pjesme s prijašnjih Festivala kao i neke tradicijske pjesme, te tako doprinijeli očuvanju naše tradicije. Uz sve izvođače, herojski su stajali članovi dječjeg festivalskog orkestra Hrvatske glazbene udruge »Festival bunjevački pisama« pod vodstvom prof. Mire Temunović. I ovogodišnju Smotru otvorile su kraljice župe sv. Marko iz Žednika koje je pripremila Nataša Perčić, dok je o životu i radu Antuna Gustava Matoša povodom njegove 100 obljetnice smrti govorio recitator Davorin Horvatski. Nakon spleta bunjevačkih igara u izvedbi dječjeg tamburaškog orkestra nizali su se solisti iz Žednika, Tavankuta, Đurdina, Aleksandrova te iz Subotice i to iz osnovnih škola »Pionir«, »Matija Gubec«, »Vladimir Nazor«, »Sveti Sava«, »Ivan Milutinović« i »Matko Vuković«. Kao solisti nastupili su: Josipa Kujundžić, Mateja Tot, Vanja Perčić, Josipa Dulić, Marijana Vojnić Hajduk, Mila Kujundžić, Katarina Piuković, Kristina Crnković, Emil Cvijin, Josipa Stantić, Luka Skenderović, Dunja Šimić, Magdalena Temunović, Luka Matatić i Pavao Piuković. U ulozi voditelja izvrsno su se snašli Katarina Vojnić Purčar i Petar Pećerić. I ova jubilarna Smotra koja je bila u organizaciji HGU »Festival Bunjevački pisama« završila je himnom, dobro nam poznatom pjesmom »Subotica« koju su izveli svi sudionici ovogodišnje Smotre dječjih pjevača i zborova.

ZAZIV DUHA SVETOGA

Već sutra dan, u subotu 13. rujna uslijedio je novi susret. Učenici koji pohađaju katolički vjeroučitelji u svojim školama Zazvali su Duha Svetoga da im pritekne u pomoć tijekom ove školske godine. Na svečanoj svetoj misi u katedrali bazilici svete Terezije Avilske sudjelovalo je oko 1000 djece koja su došla iz vrtića »Marija Petković« Sunčica i Biser – Subotica i »Petar Pan« iz Tavankuta. Iz Osnovnih škola u Subotici »Đuro Salaj«, »Matko Vuković«, »Jovaj Jovanović Zmaj«, »Kizur Ištvan«, »Ivan Goran Kovačić«, »Žarko Zrenjanin«, »Sečenji Ištvan«, »Majšanski put«, »Miloš Crnjanski«, »10. oktobar«, »Jovan Mikić«, »Sonja Marinković«, »Sveti Sava« – Bikovo i Aleksandrovo, »Ivan Milutinović« – Mala Bosna i Subotica, »Miroslav Antić« – Palić, »Matija Gubec« – Tavankut, »Pionir« – Žednik, »Vuk Karadžić« – Bajmak, »Vladimir Nazor« – Đurdin. Misno slavlje predvodio je katedralni župnik mons. Stjepan Beretić uz koncelebraciju svećenika koji su došli u pratnji svojih vjeroučiteljica. Ljepoti ovoga slavlja doprinijeli su i članovi juniorskog Subotičkog tamburaškog orkestra pod dirigentskom palicom Sonje Berta.

KOŠARKA

Košarka je timski sport koji je nastao krajem 19. stoljeća. Igra se loptom pomoću ruku. Dvije ekipe sastavljene od po pet igrača pokušavaju postići što više koševa. Natjecateljska košarka je isključivo dvoranski sport, koji se odvija na parketu. Rekreacijska košarka može se igrati vani, na otvorenom, bitan je jedino KOŠ - obruč u koji treba ubaciti loptu.

PRAVILA: Igru kontroliraju 1 glavni i 2 pomoćna suca. U timu postoji 5 glavnih i 7 pomoćnih igrača i broj izmjena je neograničen, a vrši se u prekidu igre. Lopta ubaćena u koš izvan zone od 6,75 m boduje se s 3 poena, a unutar zone 2, dok se slobodna bacanja vrednuju 1 poen. Igra traje 4 x 10 min, točnije 40 min i mjeri se stvarna igra. Igrač u ruci smije imati loptu 5 sekundi. U igri se ne smije ostvarivati grubi fizički kontakt. Lopta koja ima silaznu putanju prema košu ne smije se dodirivati. Smisao igre je ostvariti što više koševa!

LOPTA teži oko 600 g, a njen obujam je 76 cm.

POZICIJE: Plejmejker, dbrambeni igrač, krilo, krilni centar, centar.

PREKRŠAJI: Koraci, dribling, dvostruko vođenje lopte, nošenje lopte.

KOŠARKAŠKI TEREN: Dimenzije su mu 28×15 m, popločan je parketom s dva željezna koša i pločama, mrežama i obručima koji vise 1,2 m unutar terena po sredini visinom od 3,05.

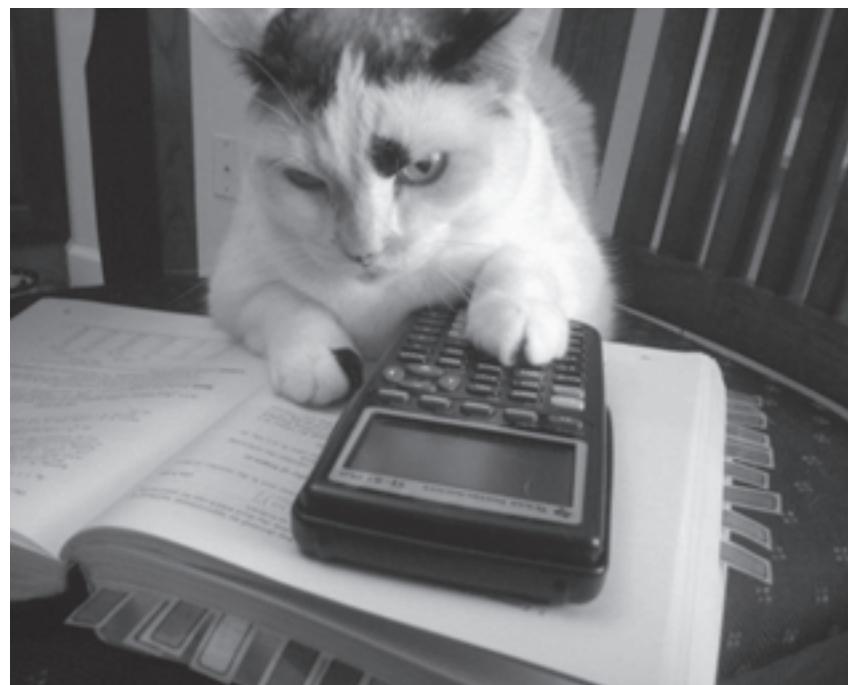
Škola!!!!

NEMA ZA MAČKE ŠKOLE

- Kamo ćeš s torbom?
Upita Miru mačka.
- U školu! Đak sam!
Ovo je torba đačka!
- I ja bih s tobom! –
Mačkine oči mole.
- Ne možeš, draga,
Nema za mačke škole.
Mački je dosta,
Da zna presti,
Da zna loviti,
Da zna jesti,
Da se zna verati
I da mijauče,
A to sve mačke
Kod kuće nauče.

Grigor Vitez

Tko se raduje početku škole? Ako ćemo iskreno, svi se raduju, pa čak i oni što se »smaraju« u njoj, jer ima ona i dobrih strana. Tako su se radovale i neke mačke, dok ih nisu vratili doma, jer nema za mačke škole.

KNJIGA BAŠ ZA MENE

DUBRAVKA PAĐEN-FARKAŠ

GOSPODIN OTTO I STARI NASLONJAČI

Knjižničarke pišu najbolje priče, još ako su uz to radile i kao informatorice na Dječjem odjelu, to je sigurno dobitna kombinacija. Upravo je tako Dubravka Pađen-Farkaš, nekada informatorica na Dječjem odjelu, a sada ravnateljica Gradske i sveučilišne knjižnice u Osijeku, napisala prekrasnu slikovnicu »Gospodin Otto i stari naslonjači«, koja je i nagrađena najprestižnijom nagradom nazvanom »Ovca u kutiji«, za najbolju hrvatsku slikovnicu.

Gospodin Otto je majstor tapetar. On popravlja pohabane stare naslonjače tako što ih presvlači predivnim novim materijalima krasnih boja i šara. Svatko tko sjedne u tako obnovljeni komad namještaja, odmah otplovi u jedan sasvim drugačiji svijet u kojem se i sam osjeti čarobno, jer oni imaju začudujuća svojstva. Naime, njegovi vas naslonjači čine sretnima, te vraćaju mir i sklad u obitelji.

Prva susjeda majstora Otta, radoznala je djevojčica koja ga kroz prozor svoje sobe voli promatrati. A ono što je najviše čudi jest tanka

zelena maglica kojom je obavijena njegova kuća dok radi. Jednoga dana, kada se stari majstor i mala susjeda konačno upoznaju, djevojčici će se otkriti dotad nepoznati svijet. Zahvaljujući svome neobičnom prijateljiju saznat će veliku tajnu - uz puno znanja, volje, umijeća i uz malo čarolije mogu se obnavljati ne samo stari naslonjači, kreveti i kauči, već i ljudi i njihove već pomalo istrošene veze i odnosi koji, uz malo mašte, pardon, zelene maglice, ponovno postaju - kao novi!

REDUŠI SU POTREBNE ;):

MENĐUŠA/MINĐUŠA – naušnica

i

METLA - snop sirkovih grančica, brezova pruća, konjskih dlaka čvrsto vezanih koje služe za čišćenje/metenje. Kaže se: Nova metla dobro mete (svježa snaga je dobra za rad) i: Ko da je proguo metlu! (ukočeno se držati)

Nikako isto:

MOŠLIK – napoj, pomije, spirine; ostaci hrane pomiješanih sa vodom koji se daju svinjama;

i:

MOŠT ili MAST – grožđani sok u vrenju; vino ispod preše; mlado, neprovrelo vino; malo ga smiju probati i djeca, ako roditelji dozvole.

U KUHINJI DOBRO DOĐE:

MASLO – rastopljeni maslac; masta koja se dobija topljenjem skorupa. Korizmena jela naši su ljudi mastili maslom. Postoje izreke: To je njegovo maslo! (njegova spletka) i: To ni ker s maslom ne bi pojio! (ružno djelo)

MASLICA – 1. Jednostavni umak od brašna, vode i češnjaka

HRVATSKI JEZIK HRVATSKI JEZIK HRVATSKI JEZIK HRVATSKI JEZIK

Riječi

Dragi osnovci, dobrodošli natrag u školske klupe! Čeka vas puno novoga gradiva i učenja... I... Puno novih riječi. Zasigurno, neki od vas, znaju kako postoje riječi koje se mijenjaju i riječi koje ostaju nepromjenjive. Promjenjive riječi su imenice (mama, Ana, pas, Kina, itd), odnosno riječi kojima se imenuju bića, stvari, pojave, države, planeti i sl. Promjenjive riječi su i glagoli – riječi kojima se izražava kakva radnja, stanje ili zbivanje (trčati, padati, spavati, grmjeti). U skupinu promjenjivih riječi spadaju i pridjevi, zamjenice i brojevi. Kako biste ponovili svoje znanje o ovim dvama vrstama riječi, imamo za vas jedan mali zadatak. U idućem Hrcu ćemo se nastaviti baviti vrstama promjenjivih riječi. Do tada, uživajte u školskim danima! Pažljivo pročitaj zadane rečenice, te imenice oboji plavom, a glagole crvenom bojom.

Danas je ponедjeljak.
Sjedim u učionici i pišem.
Nije me strah.
Dobit ću dobru ocjenu.
Učiteljica će je upisati u pisanku.
Razveselit ću svoje roditelje.

Glagoli: je, sjedim, pišem, nije, dobit ću, će upisati, razveselit će

Imenice: Ponедјелjak, učionici, strah, ocjenu, učiteljica, pisanku, roditelje

Riječenje:

Lastavica - ptica

Za koji dan počinje jesen, a dolaskom ovog godišnjeg doba ptice selice napuštaju naše krajeve i odlaze u tople dijelove južne Zemljine polutke. Jedna od tih ptica je i lastavica.

Seoba lastavica

Početkom rujna lastavice se pripremaju za jesensku seobu. Većina odlazi tijekom rujna, a prvi odlaze mladi iz prvih legala te godine. Međutim, pojedine ptice ostaju sve do listopada. Za vrijeme seobe velika jata lastavica se u gradovima često okupljuju na krovovima visokih zgrada. One lete neprekidno oko šest tjedana, tijekom kojih prijedu i po 8 tisuća kilometara. Ovaj put je za njih uvijek riskantan i mnoge uginu od gladi, iscrpljenosti ili stradaju u oluji. Putuju danju, lete nisko, a noću se odmaraju u velikim jatima u trščacima. Obično imaju omiljena mesta na kojima redovito zastaju. Lastavice iz raznih krajeva Europe putuju na razna odredišta. Njihov povratak obilježava se 19. ožujka Danom lastavica. Ove prekrasne male ptice selice iz porodice Hirundinidae vraćaju se iz toplih krajeva u naše podneblje gdje se razmnožavaju i obitavaju veći dio godine. Parovi se nakon zimovanja u Africi vraćaju u isto gnezdo, i to pogotovo ako su u njemu već godinu prije uspješno othranili svoje potomke. Novorođeni ptići vraćaju se i gnijezde u blizini mesta gdje su rođeni i othranjeni.

Za razliku od 70-ih godina prošlog stoljeća, kada je svakog proljeća iznad Europe cvrkutalo oko 15 milijuna lastavica, sada je njihov broj opao na 6 do 8 milijuna. U Srbiji ne postoji višegodišnje, kontinuirano praćenje lastavica. Međutim, uočljivo je kako jednostavno nestaju s nekih područja i da im se smanjuje brojnost.

Stanište

Svima su nam poznata gnijezda lastavica koja nalazimo pod krovovima, mostovima i na zgradama. Gnijezda prave od blata i sline pomiješanih s vlatima trave i tipičnog su zdjelastog oblika. Zalijepljena su na zid ili gredu i uvijek su otvorena s gornje strane. Lastavice nastanjuju sve kontinente osim Antarktike. Smatra se da potječu iz Afrike, jer tamo živi najviše vrsta.

koja donosi sreću

Specifičan rep

Lastavica je mala ptica pjevica s crnim leđima plavkastog odsjaja, riđim grlom i čelom, bijelim trbuhom i dugim rašljastim repom. Dok leti, može izgledati posve crna - najlakše ju je prepoznati po repu i vještom letu. Često ih vidimo u letu kada izvode razne akrobacije, a lako ih možemo prepoznati po specifičnom obliku repa, koji poboljšava njihovo manevriranje u lovnu na kukce. Lastavice koje susrećemo u našim krajevima razmnožavaju se u Europi, a zimu provode u toplijim krajevima (u Africi). Lastavica pokućarka jedna je od takvih vrsta i često ju susrećemo pod našim krovovima. Mužjaci ove vrste imaju duže repove koji se ženkama posebno svidaju. Kad jednom nađu partnera, lastavice su u pravilu monogamne i zajedno sa svojim partnerom othranjuju mlade. Hrane se uglavnom letećim kukcima, rjeđe kukcima koje u letu pokupe s vodene površine ili tla, a rijetko ulove nešto sjedeći na grani ili tlu.

Mitovi, legende i vjerovanja o lastavicama

Mnoge kulture imaju svoje specifične mitove i legende koje se odnose na lastavice. U mnogim društvima na ove se ptice gleda kao na sreću i vjeruje se kako uništavanje njihovog gnijezda donosi nesreću, osobito za farmere koji gaje stoku. Lastavica, nacionalna ptica Estonije, predstavlja slobodno plavo nebo i vječnu sreću, po vjerovanju Estonaca. U našoj zemlji postoje vjerovanja vezana za lastavicu. Kada stane na nečiji prozor, vjeruje se da će doći ugodno pismo ili vijest. Kad tko vidi prve lastavice, treba dodirnuti novac u džepu, pa će ga imati cijele godine. Vjeruje se kako će vrijeme biti lijepo kada lastavice lete visoko, loše kada lete nisko. Ovo vjerovanje ima svoj temelj i u činjenici - kada je kišno, vlažno vrijeme, insekti ostaju bliže zemlji, i njihovi predatori lastavice to isto čine.

Lastavice simboliziraju nadu i plodnost, a Rimljani su vjerovali kako je velika nesreća naškoditi ovoj ptici. Pomorci su nosili tetovaže lastavica, koje su im davale poseban status i štitile ih na njihovim putovanjima.

UPOZNAJMO VRŠNJAKE

Tvoje ime i prezime: *Zovem se Kristina Crnković*

Nadimak: *Većina me zove Kića*

Škola i razred: *OŠ »Matija Gubec« 6. a.*

Mjesto: *Tavankut*

Kako ti se zovu roditelji? *Anica i Marko Crnković*

Imaš li brata i sestru? *Imam dvije sestre, Mirjanu 21 godinu i Marinu 19 godina*

Opiš svoju kosu: *Kosa mi je svijetlo smeđe boje, srednje dužine, kovrčava*

Boja tvojih očiju: *Imam plave oči, prijateljice mi kažu kako imam biserne oči*

Imaš li hobi i koji? *Imam, idem na folklor, pjevam, pravim narukvice od gumica i aktivna sam na sekcijskim u školici*

Jesi li nekada osvojila neku nagradu? *Jesam, dobila sam putovanje u Beograd prošle godine, jer su me izvukli na kvizu »Čitam i skitam«*

Omiljeni predmet u školi: *Biologija i hrvatski jezik*

S kim sjediš u klupi? *Sjedim s torbom, jer nas je malo u razredu...*

Kako se zovu tvoji najbolji prijatelj i prijateljica? *Najbolja prijateljica mi je Sara Vuković*

Tvoja omiljena boja je: *Svijetlo zelena*

Omiljeni glumac i glumica: *Miloš Biković i Jennifer Aniston*

Omiljeni filmovi: *Zagonetni dječak i Kokoro i duhovi*

Kada bi mogla biti lik iz crtača, koga bi odabrala? *Patrick a, morsku zvijezdu*

Imaš li kompjutor i znaš li raditi na njemu? *Imam, na njemu igrat igrice, slušam glazbu, gledam filmove...*

Koju vrstu glazbe slušaš u slobodno vrijeme? *U slobodno vrijeme slušam pop glazbu*

Omiljena pjesma? *»You're mine«*

Omiljena knjiga i pisac: *Junaci Pavlove ulice, Ivan Kušan*

Voziš li bicikl, rolere, trotinet i slično? *Da, vozim bicikl i rolere*

Kada bi postojao vremeplov, u koje bi se doba vratila? *Vratila bih se na ljetne ferije*

Omiljeno mjesto na kom si bila? *Trogir u Hrvatskoj*

Gdje bi voljela putovati? *Voljela bih putovati u Francusku*

Imaš li kućnog ljubimca? *Imam psa, zove se Flokica*

Omiljeno jelo i piće: *Pizza i sok*

Na što si jutros prvo pomislila kada si se probudila? *Jooj, ne, danas škola!!!*

Imaš li simpatiju i kako se zove? *Imam, Nutella.*

Omiljeno doba dana? *Kad dođem iz škole*

Što misliš o Hrciku? *Mislim da je Hrcko super časopis za djecu i tinejdžere*

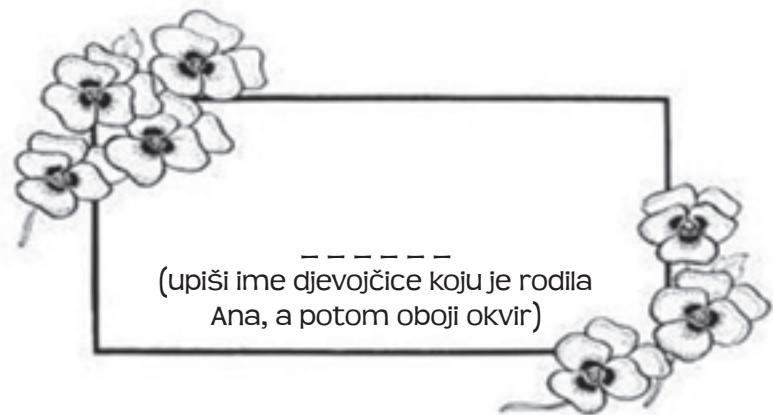
Nešto za kraj: *Bok! Jedva čekam novi broj Hrcka!*

Kristina Crnković

RUJANSKI ROĐENDAN

Rujanskoga jednog dana,
sda lekh ta mos tr ana,
vje stje s tl glan enada na:
»Rodila je stara Ana!«

SLAVIMO IMENDAN

Svaka osoba čije se ime izvodi iz imena Marija može slaviti imendan na bilo koji Marijin blagdan. Tako i 8. i 12. rujna, kada slavimo Ime Marijino, imendan može slaviti svaka Marija, Maja, Mirjam. Ime MARIJA potječe iz egipatskoga ili hebrejskoga jezika; u prvome slučaju znači: ljubljena od Boga, a u drugome: gospođa. Postoje i druga različita mišljenja oko značenja imena MARIJA.

Oboji sliku

BLAGDAN MJESECA

8. rujna proslavili smo dan kada se strom Joakimu i starici Ani rodila Kći Marija. Slavimo rođendan Isusove majke, Blažene Djevice Marije. Radujemo se Mariji jer je ona i naša nebeska majka!

U SUSRET

Pred nama je mjesec listopad, a s njime i lijepa listopadska pobožnost u našim crkvama, gdje se svaki dan u večernjim satima ljudi okupljaju kako bi molili Gospinu krunicu. Zamoli i ti nekoga od ukućana da ti pomogne naučiti moliti krunicu!

Citajući početna slova svojih točnih odgovora, otkrit ćeš kako drugačije zovemo rođendan Blažene Djevice Marije. Srca oboji crvenom bojom i dobro ZAPAMTI ovaj BLAGDAN!

Razgovor s Bogom -

♥			T		
---	--	--	---	--	--

Tvoj nevidljivi čuvar -

♥		Đ	
---	--	---	--

Treći Evandelist -

♥	K	
---	---	--

Riječ kojom završava molitva -

♥		N	
---	--	---	--

Andeo koji je posjetio Mariju -

♥		R		
---	--	---	--	--

Prva Božanska osoba -

♥	T	
---	---	--

Osoba koja služi svetu Misu -

♥		Ć			
---	--	---	--	--	--

Prvi rimski biskup -

♥		R	
---	--	---	--

Isusovi učenici -

♥		T		
---	--	---	--	--

Etno kamp

lako je mnogima bilo žao što je kraj, završen je još jedan, sedmi po redu Etno kamp u organizaciji Hrvatske čitaonice u Subotici. Etno kamp je trajao od 25. do 29. kolovoza, kada je održana završna svečanost. Na ovogodišnjem kampu sudjelovalo je 86 djece, koja su s puno oduševljenja i radosti svakodnevno dolazila i sudjelovala u brojnim radionicama koje je za njih pripremalo 45 volontera na čelu s predsjednicom Hrvatske čitaonice Bernadicom Ivanković. Sretna, jer je ovo bio kamp za pamćenje, a ujedno i tužna, s obzirom da je kraj savršenom druženju, djeca su s mnoštvom predmeta koje su izradila u Etno kampu otišla svojim domovima. Iako su uz školske sate pristigle i brojne obveze, još tjednima, zapravo mjesecima će se prepričavati dogadaji s ovogodišnjeg Etno kampa.

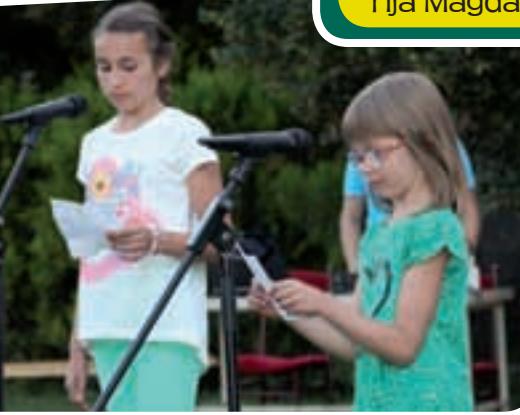
Ž. V.

»Ove je godine na Etno kampu bilo super, jako smo se lijepo zabavili i željela bih doći i sljedeće godine.« - Katarina Piuković, Subotica

»Sad ću u prvi razred i jako mi je dobro bilo. Pravila sam razne stvari na radionicama, a najviše mi se svidjelo kad smo pekli palačinke.« - Marija Magdalena Huska, Subotica

»Jako mi je bilo lijepo. Najviše su mi se svidjele radionice, osobito kada smo pravili bubamare. Voljela bih doći opet.« - Kristina Kujundžić, Subotica

»Prvi sam put na Etno kampu. Bilo je jako dobro, najviše mi se svidjelo kada smo pravili zrakoplove.« Lucia Mamužić, Subotica

»Super mi je bilo na Etno kampu. Nažalost, sljedeće godine neću moći sudjelovati jer sam osmi razred i za mene je ovo zadnja godina kampa. Nije mi bilo teško putovati svaki dan. Sve je bilo lijepo, ali bih ipak izdvojila dan kada smo bili u Đurdinu. Jako mi je draga da smo na neki način reklamirali mjesto iz kojeg sam ja.« - Marijana Dulić iz Đurdina

»I na ovogodišnjem Etno kampu je bilo super. Možda čak i bolje nego prijašnjih godina. Dolazim i sljedeće godine.« - Lucija Ivanković Radaković, Subotica

»Idem u treći razred i bilo mi je super. Volio bih doći i sljedeće godine.« - Luka Poljaković, Zagreb

»Sad ću u treći razred, a dolazio sam i ranijih godina. I ove godine mi je bilo jako lijepo. Volio bih doći i sljedeće godine.« - Boris Berić, Beograd

Divan rasputst!

Društvo moje, ovo je ljetno bilo dijivno! Svašta sam radila ovih ferija! Ne može se opisati na jednoj stranici, a ni u jednom sastavku, koje nam zadaju svi profani jezika koje učimo – toliko toga novoga sam doživjela.

Uvijek sam bila djevojčica koja ne voli ferije, jer – kao jedinoj kćeri – meni to znači duge, dosadne dane, s ponekim zanimljivim posjetom, filmom ili knjigom. Ovoga puta ništa nije bilo tako: po prvi put s prijateljicama sam šetala vani po našem naselju svaki dan, čak i po kiši – sjajnim se pokazalo što moja majčica ima »maniju« kupovanja kišobrana – hvala, mamice! Dalje – po prvi put bila u gostima na selu kod Marinine stare tete, sestre njene pokojne bake. Kako draga starica. Koliko nas je divnih stvari naučila!!! Ne mogu niti opisati tu nježnost i milinu koje sam osjetila kod nje. Ona se nikada nije udavala i cijeli život živi sama, a nedavno je i posljednju sestru, Marinu baku, izgubila. Sada je nas dvije, Marinu i mene, a za vikend kad je bila Dužjanca u njihovom selu, i Svjetlanu – dočekala raskriljenih ruku kao princeze. Za njihovu Dužjancu nas je obukla u »šling« – meni je to bilo prvi put u životu i osjećala sam se lijepom, prelijepom... Onaj je bila presretna što nas je sve tri odjenula jednako, jer je imala nošnje od njih tri sestre. Uživala je gledajući nas, čak je i zasuzila par puta. Prekrasni dani, zbilja prekrasni... Igrala sam kolo, smijala se naglas i upoznala i neke dečke – ne mogu vjerovati, tako su bili dobri prema meni, nisu mi se ni smijali, niti me ignorirali. Tjedan poslije smo ostavljali »dunc« – kalale smo višnje za kompot i džem, a takoder i tikvice iz teta Stanine bašće za zamrzivač. Poslala je i nama tako smrznutog, sad će morati jesti, kaže mama.

Tako su brzo prošle ferije, danas sam se na putu do škole žalila Tinu. Čudno me je gledao i rekao da sam se baš nekako promijenila, ali nije znao objasniti. Kazao je kako više pričam i smijem se, a ja sam se nasmijala, lupila mu čvrgu i otrčala u školu. Malo sam zastala na hodniku: jesam li se zbilja promijenila? Što je meni? Gdje sam to ja? Kako mi je zakucalo srce i sva sam uzdrhtala u trenu. Čula sam smijeh i glas mojih prijateljica i ušla – kako god i što god to bilo, dobro mi je!

Bye bye!

Kristina

Obiteljsko zajedništvo

Ferije su me ostavile i odbacile bez milosti, kako se bacaju prazne plastične boce, ni ne pomišljajući na reciklažu! A tako bih dobro znao još uživati bez škole, makar umjesto ljeta imao – kišovitu jesen. Jednostavno, znam provoditi slobodno vrijeme – samo mi dopustite da se pokažem. Može?

U onim stankama kad moji starci nisu imali »napade« obiteljskog zajedništva (npr. ličenje cijelog stana uz pomoć nas sinova, s izgovorom: »Pa, vi ste već tako veliki, pametni, jaki – što bismo plaćali majstore? Još ćete imati prilike više vremena provesti s tatom!!!«), bilo je sjajno. Jer, osim ličenja, našoj je mami palo na um i tapaciranje stolaca i bojenje neke komode, kao i pospremanje »šupe«. Kad ni nakon ozbiljnog argumentiranja da su ferije za odmor, a ne za »crnčenje«, nije odustala, već nas samo grliла, ljubila i kvarila frizuru tepajući nam: »Jao, slatki moji sineki, čupavci tatin...«, shvatili smo obojica da ne vrijedi. Popustili smo i – radili sve što je rekla. Ipak, mogu vam reći kako je vrijedilo – dana kad smo završili, obojicu su nas ludo iznenadili: kupili su nam obojici trkačke bajkove, a Franu novi motorić! Kako su extra – baš onakvi kakve smo planirali i za njih štedjeli Sven i ja! Al smo ih iscmakali, zbilja su ispalili naj-cool roditelji. Sada novac koji smo štedjeli planiramo utrošiti za pojačati komp, možda i nove utege, da imamo obojica – ljudi, yes!!!!

Sad je škola sve pokvarila... Ipak, pokušat ću se organizirati i igrati komp, voziti novi bajk, a ispuniti i obećanje dano sebi da će u školi startati puno bolje. Ne smijem zanemariti ni moj skejt – on je moja prva ljubav... Neeeeeee! Za cure ne pitajte – njih nemam u planu.

Bog!

Tin

Jubilej - 35. godina od obnove lista za djecu Neven

Učetvrtak 28. kolovoza u Kulturnom centru Novoga Sada obilježen je jubilej, 35 godina otvara se novi pogled na dječju književnost. Kako je poznati pisac i pjesnik Miroslav Mika Antić obnovio list za djecu Neven. Časopis je utemeljen 1880. godine, te je izlazio sve do 1904. godine,

a njegov je utemeljitelj bio poznati dječji pisac i pjesnik Jovan Jovanović Zmaj. »Neven« je obnovljen 1979. godine i sada izlazi jednom mjesечно na 48 stranica, te se, po riječima urednice ovoga časopisa Jelene Dopuđ, kupuje putem pretplate u školama. Kao plod »Nevena« je i časopis za predškolce i učenike nižih razreda pod nazivom »Mali Neven«, koji od 1983. godi-

ne izlazi samostalno. »Mali Neven je časopis koji je prilagođen djeci predškolskog i školskog uzrasta, do 4. razreda osnovne škole. U njemu su zastupljene razne teme odgojno-obrazovnog i edukacijskog karaktera. List izlazi jednom mjesечно, s ljetnom i zimskom stankom«, kazala je urednica Malog Nevena Ivana Đukić.

Na svečanoj akademiji koja je upriličena ovim povodom, uz prigodan program, dodijeljene su i nagrade i priznanja bivšim urednicima i ljudima koji su ostavili neizbrisiv trag u »Nevenu«. Tijekom obraćanja nazočnim urednicima »Nevena« Jelena Dopuđ je spomenula i dobru suradnju s manjinskim dječjim listovima, među kojima je i podlistak *Hrvatske riječi Hrcko*.

Ž. Vukov

Hrkovi detektivi

Nagrađeni

Zadatak iz prethodnog broja je bio poslati Hrcku razglednicu na temu »Naj odmor«. Iako sam sigurna da ste svi imali naj odmor, na Hrcka su tijekom ljeta mislili samo pojednici. Njih će Hrcko i nagraditi, a vas sve poziva da se ponovno uključite u nagradnu igru Hrkovih detektiva. Čekamo vas!

Dobitnici nagrada su:

1. Simona Živić – OŠ »Bratstvo i jedinstvo« Bezdan
2. Adrijana Cocek – OŠ »Matija Gubec« Tavankut
3. Aleksandra Konstantinović – OŠ »Bratstvo i jedinstvo« Bezdan
4. Lucija Vukov – OŠ »Matko Vuković« Subotica
5. Ana Rukavina – OŠ »Ivan Milutinović« Subotica
6. Marija Šarčević – OŠ »Matko Vuković« Subotica
7. Timotej Vukmanov Šimokov, Relja i Petra Pirša – Dječji vrtić »Marija Petković – Biser« Subotica

Svima nagrađenima od srca čestitam!
Vaš Hrcko

Nagradno pitanje

Koja je po redu bila ovogodišnja smotra dječjih pjevača i zborova?

KUPON

Odgovor:

Ime

Prezime

Adresa

Mjesto

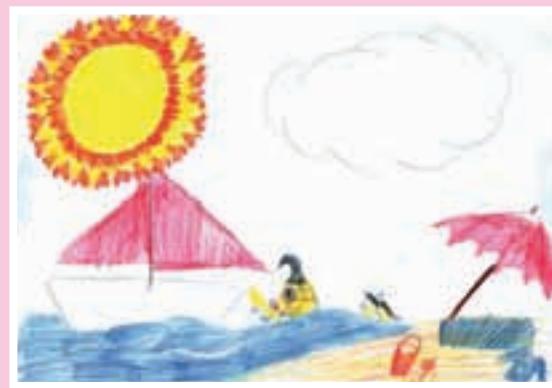
Škola

Razred

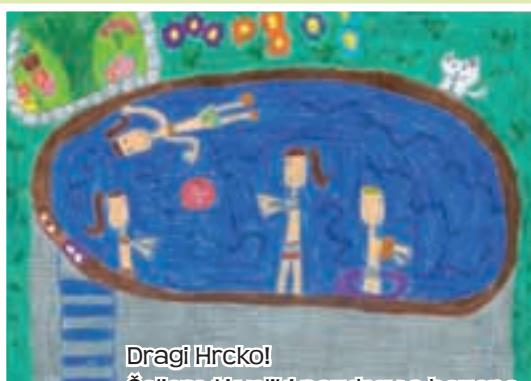
NAGRAĐENI RADOVI

Adrijana Cocek

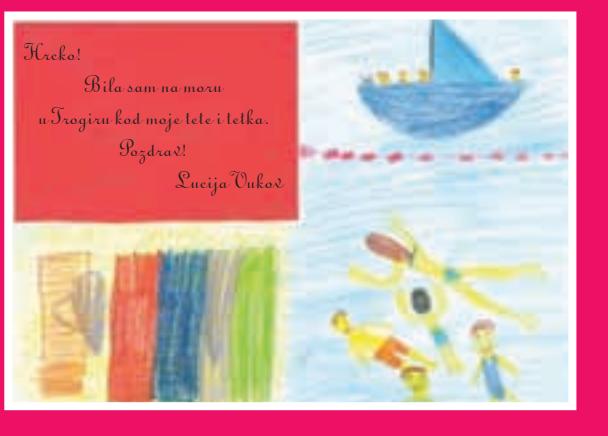
Marija Šarčević

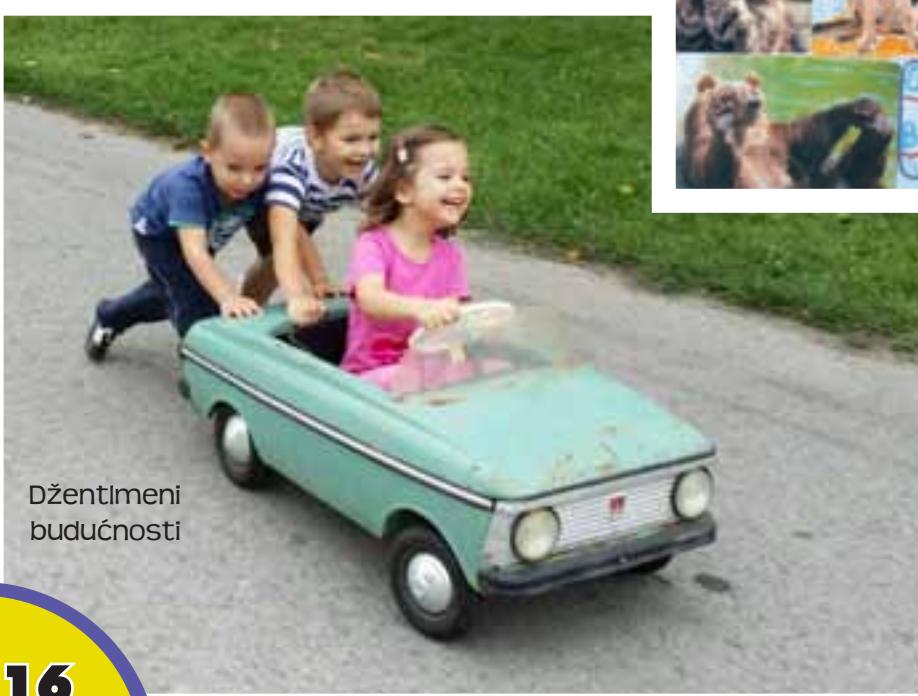
Dragi Hrcko!
Šaljem ti veliki pozdrav s bazena.
Ana Rukavina

Dragi Hrcko!
U Novom Vinodolskom
sam se divno provela.
U hotelu je bilo puno
djece i upoznala sam
nove prijateljice. Šteta
što nisi i ti bio s nama.
Nadam se da će i dalje
sudjelovati u tvojoj na-
gradnoj igri. Pozdrav
od Simone Živić

Hrcko!
Bila sam na moru
u Škogiru kod moje tete i tetke.
Pozdrav!
Lucija Vučković

Džentlmeni
budućnosti

Ovog ljeta bilo je sjajno!
Pozdrav Hrcku od
Relje, Timoteja i Petre!

NOVI POČETAK

Draga djeco, pred nama je nova školska – vrtička godina. Želim vas upoznati sa svim skupinama u vrtićima u kojima se radi na hrvatskom jeziku. Osim dobro nam znanog vrtića »Marija Petković – Sunčica i Biser«, tu su još i vrtići u okolnim mjestima koji također rade na hrvatskom jeziku, u Maloj Bosni i Tavankutu. No, krenimo redom: u vrtiću »Marija Petković Sunčica« i ove godine postoje 3 skupine, a to su Balončići, Cvjetići i Pačići. Balončića ima 12, a imaju Mirjanu Vukmanov Šimokov za odgojiteljicu, Cvjetića ima čak 27, njihove odgojiteljice su Iva Stanković i Sandra Crnković, Pačića ima 18, a za odgojitelje imaju Marinu Piuković i Nenada Kostića. U vrtiću »Marija Petković Biser« ima 18 Anđelčića koje vode Mirjana Ivanković i Nada Poljaković. U vrtiću u Tavankutu skupina na hrvatskom jeziku su Leptirići, ima ih 10, a odgojiteljica im je Anica Čipak. Odgojiteljica Marija Sudarević povjerena je skupini Bubamara, ima ih 10 pri Školi »van Milutinović« u Maloj Bosni. Stoga, Leptirići, Cvjetići, Pačići, Balončići, Anđelčići, Bubamare, zabavite se bojeći likove koji označavaju vašu skupinu.

Ono što se u vrtiću nauči, pamti se cijeli život, pa evo zgodnog stiha za početak:

Četiri najvažnije male riječi

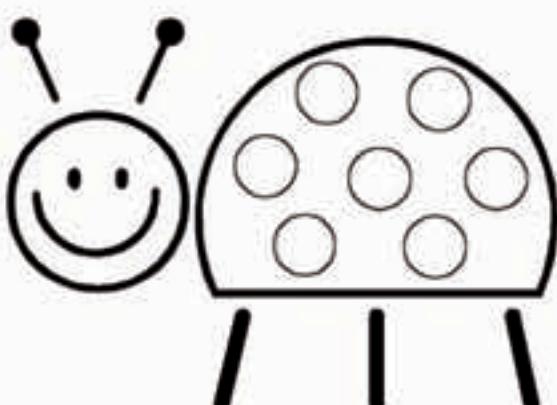
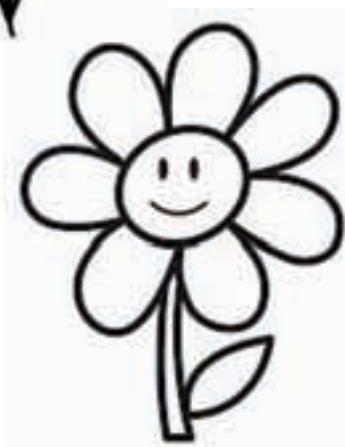
Četiri najvažnije
male riječi,
lako je, lako
sa srcem reći.

One su samo
zbog toga male
da bi u dječja
usta stale.

Dobrog su srca
najbolji gosti:
MOLIM, HVALA,
IZVOLI, OPROSTI.

Vrtići su zabavišta, vrtići su obdaništa,
Vrtići su prvo mjesto gdje se radja priateljstvo.

Nepravda

Ljeto se bližilo kraju. Vidjelo se to po požutjeloj travi i po voću koje je dozrijevalo. Bilo buka na ulicama su se savijali od plodova. Plave i žute šljive su padale po zemlji i činile lijepo plave i žute čilime ispod svojih stabala. Kruške su mirisale i selo je ličilo na zemlju u kojoj »teče med i mlijeko«. Seljani su svakodnevno sakupljali plodove. Od njih su pravili slasne džemove, pekmez, kompote i sokove. Preostale su stavljači u drvene bačve. U njima je voće fermentiralo u alkohol i od njega su pravili razna pića za odrasle.

Djeca su svakodnevno pomagala starijima u sakupljanju voća. Redovito nakon obavljenog posla su bili nagradivani za zalaganje. Nagrade su bile: sladoled, karta za kino, komad kolača, žvačkaće gume ili bomboni. Stariji su djecu mnogo hvalili za njihovu revnost. Tako je bilo i toga dana. Igrali su se na ulici – njih petero djece. Susjeda je izišla na ulicu i pozvala ih.

Djeco, dodite mi pomoći skupiti šljive! Poslije vas sve vozim autom na obližnje jezero.

Prethodne noći je bješnjela oluja i, ispod krošnji, oko stabala se našlo bezbroj plodova. Ispod njih se tlo uopće nije vidjelo. Djeca su »zasukala rukave« i prihvatile se posla. Šljive su bile zrele i slatke. Prstići su im se lijepili, a na vrelom suncu znoj se slijevao niz tijela. Kosa se lijepila na sljepoočnicama, čelu i potiljku. A tek muhe i ose! Zujale su i nemilosrdno napadale, ljute što im se remeti gozba. I one kao i djeca obožavaju slatke stvari. Svojim rilicama probiju koru voćnog ploda i iz njega sišu slatki sok. Djeca su se branila od njih i rukama i nogama. Umusavili su se po licu i cijelom tijelu. Takvi su se mogli igrati Indijanaca bez maskiranja. Približavalo se podne i posao su privodili kraju. Baš dobro, jer su bili već jako umorni. Na okupu ih je držala misao da će popodne plivati i roniti u jezeru. Kad je bio i posljednji plod skupjen, susjeda je rekla:

– E, sad se lijepo operite. Idite se doma javiti roditeljima, obucite kupaće kostime i krećemo.

Jedino, jedno od vas neće moći s nama. Nemam dovoljno mjesta u autu.

Zanijemjeli su. Tome se nitko nije nadao. Zavladao je tajac u iščekivanju na koga će pasti izbor. Izbor je ubrzo pao.

Marija, ti si najmanja pa ćeš morati ostati doma – rekla je susjeda.

Marija je bila Ivina mlađa sestrica. »Progutala je knedlu« i jedva čujno rekla:

– Dobro.

Ivo je uzeo Mariju za ruku i rekao:

– Onda neću ni ja ići. I onako je na jezeru voda vrlo hladna. A ne može se uvijek ni dobiti sve što želiš.

Pošli su svojoj kući držeći se za ruke. Nisu o tome više pričali, a jesu li ostali išli na kupanje, nisu se dalje raspitivali. Niti kasnije nitko nikada nije načeo temu o nanesenoj nepravdi.

Ruža Silađev

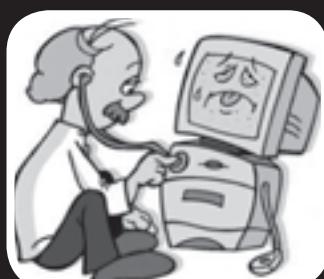
Jeste li znali?

→ 1926. godine je na svijetu bilo samo 100 TV aparata.

→ Tri četvrtine ulovljene ribe se koristi za prehranu, a ostatak je namijenjen za proizvodnju sapuna, ljeplila, margarina ili gnojiva.

→ Prosječan kompjutor priključen na internet svakih 5 sekundi pokuša zaraziti neki virus.

→ Otvarač za konzerve je pronađen 48 godina nakon što su uvedene konzerve.

→ Držite li zlatnu ribicu u zamračenoj prostoriji, ona će vremenom izgubiti crvenu boju i postati bijela.

→ Svoj rođendan dijelite s više od devet milijuna ljudi na svijetu.

→ Najjači mišić u ljudskom tijelu je jezik.

→ Život vretenaca (vilinskih konjica) traje samo 24 sata.

→ Divovska lignja ima najveće oko na svijetu.

Zrakoplovi: Nebeski vatrogasci

Nakon što se zbog motornog kvara prestane natjecati, Dusty se pridružuje timu neustrašivih boraca zaduženih za gašenje šumskih požara. zajedno se bore protiv velikih vatreñih prijetnji, a Dusty napokon spoznaje što znači biti junak.

Povratak u Oz

Nastavak jedne od najpoznatijih dječjih avantura, Povratak u Oz, animirani je film snimljen prema romanu Rogera S. Bauma, prapravnuka L. Franka Bauma. U njemu se Dorothy vraća u čarobnu zemlju preko duge, nakon što shvati da je Kanzas u potpunosti opustošen i da su se svi iz njega iselili. S njom se u Oz vraća i vjerni Toto, a žutim će opekama ponovno odzvanjati smijeh vesele družine koja će doživjeti nove dogodovštine u zemlji u kojoj su se i upoznali...

Poštar Pat

Najpoznatiji poštar na svijetu odlučio je postati zvijezdom. Nakon što se Pat prijavlja na glazbeni talent show i zapjeva pred publikom, slava će mu udariti u glavu. Nekada skroman i simpatičan poštar, počet će se potpuno drugačije ponašati iako se, u stvari, prijavio na natjecanje samo kako bi osvojio glavnu nagradu - putovanje u Italiju.

Priredio: Zoltan Sić

Jesenko ježić

Priprava:

1. Krušku zasjecite na pola kako biste obilježili granicu. Dio od peteljke do obilježene granice oljuštite.

2. Bijelo grožđe operite i odvojite od peteljki. Svako zrno grožđa treba nabosti na čačkalicu tako da s jedne strane malo viri vrh.

3. Čačkalice s grožđem nabadajte na neočišćeni dio kruške tako da vrhovi čačkalice budu gore.

4. Uzmite jedno duguljasto zrno crnog grožđa i nabodite ga na peteljku kruške da bude njuška ježu.

5. Jedno jako malo zrno crnog grožđa preplovite na pola, i uz pomoć čačkalice zabodite na krušku da budu oči ježu.

Ukoliko želite, na čačkalice koje vire iz ježića ponegdje možete staviti jagodu ili nešto slično da izgleda kao da se nabola na ježeve bodlje.

Vrijeme pripreve:
5 minuta

Potrebni sastojci:

kruška

bijelo grožđe

crno grožđe

čačkalice

Priredila: B. I.

Jezen-
ka ježića je za vas
pripremio Andrija Mandić,
učenik II. h razreda OŠ »Matko
Vuković« u Subotici. Andrija red-
ovito čita Hrkca i voli pomagati
u kuhinji. Trenira šah i plivanje, a
redovito ministriira na misama
u svojoj župi, katedrali
bazilici svete
Terezije Avilske.

Kviz - upoznajmo Vojvodinu

Kad pogledam Suboticu, Sombor ili Petrovaradin pomislim na Dunav, Frušku goru ili naše nepregledne i plodne njive. Kad kušam mlijeko, sir ili kobasicu osjetim veliku radost i ponos, jer živim u Vojvodini. Vjerujem da je i vi volite. No, koliko je poznajemo? Iskušajte svoje znanje i doznačite nešto novo u ovom i narednim brojevima Hrcka.

Čuveni i prelijepi bijeli dvorac *Fantast*, dvorac obitelji Dunderski, nalazi se u okolini kojeg grada u Vojvodini?

- Subotica
- Bečeј
- Niš
- Sombor

Dvorac *Fantast* se prostire na površini od oko 65 hektara. U okviru dvorskog kompleksa postoji i kapelica svetog Đorđa, park i ergela trkačih konja, koja spada u red najpoznatijih u ovom dijelu Europe. Koncem prošloga stoljeća, točnije 1983. godine dvorac je pretvoren u hotel, a naziv je dobio po najboljem konju odgajenom u ergeli Bogdana Dunderskog.

U prirodnoj baštini svake zemlje nacionalni parkovi zauzimaju posebno mjesto. Srbija ima pet nacionalnih parkova od kojih je svega jedan u Vojvodini. Koji?

- Fruška gora
- Čvorkova bara
- Exit festival
- Himalaje

Nacionalni park u Vojvodini je istodobno i najstariji nacionalni park Srbije. Ovo je zvanje stekao još 1960. godine. Najviši vrh ove gromadne gore je Crveni Čot (539 metara nadmorske visine).

Grad Subotica je 1. rujna proslavio _____ rođendan. (Dopuni rečenicu troznamenkaštim brojem.)

Za odanu službu subotičkih graničara habzburškom dvoru, Marija Terezija je Subotici 1. rujna 1779. proglašila slobodnim kraljevskim gradom, davši im povelju Slobodnog kraljevskog grada. Isti dan se i danas obilježava kao Dan grada Subotice. Za ovu važnu odluku Subotičani su darovali carici pet tisuća zlatnika i platili otkup od 166.666 forinti.

Janika Balaž je poznati vojvodanski glazbenik na:

- fruli
- bubnjevima
- klaviru
- tamburici

Pjesma *Osam tamburaša s Petrovaradinom* posvećena je Janiki Balažu, a nakon njegove smrti u Novom Sadu mu je podignut spomenik.

U osam smjerova pronađi i precrtaj pojmove: IGRAČKE, JAJE, CESTA, MAČKE, OVCA, PAS, MLJEKO, KOKOŠ, TOR, BRKOVI, MED, TRBUH, VRHNJE, ZUB, NOGOMET, KIŠA, MJESEC, RUKA, JABUKA, JEŽ, LOŽAČ, KVIZ, SRPANJ.

Preostala slova dat će konačno rješenje, naziv hrvatske bunjevačke narodne pripovijetke koju je zapisao Balint Vujkov.

Rješenje upiši u kvadratiće ispod osmosmjerke.

T	A	T	P	T	E	M	O	G	O	N
R	C	O	O	N	J	C	K	J	B	A
B	V	R	A	E	O	E	R	Š	A	P
U	O	P	S	K	Ž	K	I	B	C	O
H	R	E	O	E	O	K	U	E	E	K
S	J	Š	L	V	K	K	K	A	S	E
M	E	A	I	P	A	Č	K	Š	T	J
M	B	N	J	A	E	A	U	A	N	A
E	U	S	H	M	R	O	J	R	A	L
D	Z	J	E	R	Z	I	V	K	G	M
Č	A	Ž	O	L	V	E	J	A	J	I

OBOJI

Riješi »Sudoku« zagonetku

Pravila: U svakom manjem četverokutu moraju biti brojevi od 1 do 9 bez ponavljanja (matematika nema veze s igrom - nema nikakvih zbrajanja, oduzimanja, množenja...). Također, u svakom vodoravnom i okomitom redu moraju biti brojevi od 1 do 9, bez ponavljanja.

1		3	9		5		8
7				6			2
		4		1			3
8			4		6		
3		2					4
6	5			8	7		9

3	4		8	2	6		7	1
		8				9		
7	6			9			4	3
		8		1	2		3	
		3					9	
		7		9	4		1	
8	2			4			5	9
		7			3			
4	1		3	8	9		6	2

Dolazi sin sav sretan iz škole i otac ga pita zašto je tako sretan.
Sin: »Danas sam jedini odgovorio na pitanje učiteljice.«
Otač: »Bravo sine, a što je pitala?«
Sin: »Tko je razbio prozor?«

Razgovaraju dvije susjede:
- »Nadam se da ćete prodati tog vašeg psa. Moja kćer jučer nije mogla završiti sat pjevanja jer je vaš pas užasno zavijao!«
- »Oprostite gospodo, ali vaša je kćer prva počela!«

Srela se dva medvjeda, mrki i polarni.
Mrki pita polarnog: Koji sapun koristiš?

Jato srdećica pliva i sretnu podmornicu, a mala ribica se prestraši.
Mama je umiri: »Ne boj se, dijete, to su samo ljudi u konzervi.«

Počela škola i poneki nestasluk

Tekst: Sladana Crtao: Petar TIKVICKI

